

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 13917-08-20 ויינשטיין נ' מלול

תיק חיצוני:

מספר בקשה: 6

בפני כבוד השופטת רונית אופיר

אוריאל מלול ת.ז. XXXXXXXXXX

המבקש:

נגד

עו"ד יגאל ויינשטיין ת.ז. XXXXXXXXXX

המשיב:

חקיקה שאוזכרה:

חוק הבוררות, תשכ"ח-1968: סע' 5, 5(ג)

תקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018: סע' 53

ספרות:

ישראל שמעוני דיני בוררות - אופק חדש בבוררות) החס"א

החלטה

לפני בקשה לעיכוב הליכים בשל תניית בוררות הקיימת בהסכם בין הצדדים.

רקע וטענות הצדדים

1. ביום 6.8.2020 הוגש כתב תביעה בסדר דין מקוצר על ידי המשיב- התובע, כנגד המבקש- הנתבע.

2. עניינו של כתב התביעה בהסכמי שכר טרחה לייצוג משפטי אשר נחתמו בין המבקש ובין המשיב ואשר לטענת המשיב, המבקש הפר:

א. במסגרת ההסכם הראשון, הסכימו הצדדים כי המשיב ייצג את המבקש בהליך משפטי שהתנהל כנגד המבקש במסגרת [סע"ש 10773-11-13](#) תמורת שכר הטרחה הנקוב בהסכם.

ב. במסגרת ההסכם השני, הסכימו הצדדים כי המשיב ייצג את עמותת "איכלו רעים" (להלן: "העמותה") בהליך משפטי שהתנהל בבית המשפט המחוזי

בירושלים במסגרת [ת"א 43849-02-13](#), וזאת תמורת שכר הטרחה הנקוב בהסכם. המבקש ערב אישית לתשלום שכר הטרחה בהתאם להסכם שכר הטרחה.

3. לטענת המשיב בכתב תביעתו, חרף דרישות תשלום ששלח, נמנע הנתבע מלשלם את החוב.

4. במסגרת הבקשה טוען המבקש כי יש לעכב את ההליכים וזאת בשל תניית בוררות הקיימת בסעיף 4 להסכמי שכר הטרחה הקובעת כי: "כל מחלוקת או סכסוך בקשר לשכר הטרחה המגיע לעורך הדין בגין טיפול בתביעה- יימסר לבוררות בפני בורך דן יחיד שימונה על ידי יו"ר לשכת עורכי הדין ודין סעיף זה כהסכם בוררות...". לטענת המבקש, הוא נכון היה לעשות את כל הדרוש לקיום הבוררות ולהמשכה ועדיין מוכן לכך. ועל כן, לאור [סעיף 5 לחוק הבוררות](#), תשכ"ח-1968 (להלן: "[חוק הבוררות](#)") יש לעכב את ההליכים ולהעבירם לידי הבורר המוסכם בהסכם שכר הטרחה.

5. המשיב מתנגד לבקשה. לטענתו, הבקשה הוגשה בחוסר תום לב לאחר שהנתבע התעלם מבקשותיו הקודמות לבירור המחלוקת בבוררות ועל כן מכוח סמכותו של בית המשפט בהתאם [לסעיף 5\(ג\) לחוק הבוררות](#) יש לדחות את הבקשה. המשיב מוסיף וטוען כי הנתבע לא היה מוכן לעשות כל הדרוש לקיום הבוררות ואף עושה כל שלא ידו על מנת למנוע את יומו של התובע בבית המשפט והגיש את הבקשה מספר ימים קודם לסיום הארכה אשר קיבל להגשת בקשת רשות להתגונן. המשיב הוסיף וטען כי הוא מתנגד לבירור המחלוקת בבוררות לאור העובדה כי ניתן כנגד המבקש פסק דין המחייב אותו בתשלום של 847,000 ₪ במסגרת הליך נוסף שהתנהל כנגד העמותה וקיים חשש ממשי שהמבקש לא יוכל לשאת בהוצאות שכר טרחת הבורר באופן שיסכן את הליכי הבוררות. לחילופין, ביקש המשיב כי ככל שיחליט בית המשפט על עיכוב ההליך בשל הפנייתו להליך בוררות, יש לחייב את המבקש להפקיד סכום של 25,000 ₪ אשר ישמשו להוצאות הבוררות מטעם המשיב.

6. אציין, כי ניתנה למבקש זכות תשובה לתגובת המשיב, אולם זו לא הוגשה. עוד אציין, כי בין הגשת הבקשה ומתן החלטה זו, ביקש בא כוחו של המבקש להתפטר מייצוג תוך שציינ כי המבקש מעודכן בדברים הנדרשים לשם המשך ההליך המשפטי (ראו הודעת ב"כ המבקש מיום 17.3.2021), אולם כאמור המבקש בחר שלא להשיב לתגובת המבקש.

דיון והכרעה

7. אין מחלוקת כי הסכמי שכר הטרחה כולל תניית בוררות.

8. [סעיף 5 לחוק הבוררות](#) קובע כי "(א) הוגשה תובענה לבית משפט בסכסוך שהוסכם למסרו לבוררות וביקש בעל-דין שהוא צד להסכם הבוררות לעכב את ההליכים

בתובענה, יעכב בית המשפט את ההליכים בין הצדדים להסכם, ובלבד שהמבקש היה מוכן לעשות כל הדרוש לקיום הבוררות ולהמשכה ועדיין הוא מוכן לכך....

(ג) בית המשפט רשאי שלא לעכב את ההליכים אם ראה טעם מיוחד שהסכסוך לא יידון בבוררות" (ההדגשה אינה במקור- ר"א).

9. לפי לשון הסעיף, בית המשפט יעכב את ההליכים בין הצדדים להסכם רק אם המבקש היה מוכן לעשות כל הדרוש לקיום הבוררות. אין די בנכונות מבקש העיכוב בהוזה ללכת להליך בוררות, כדי לעכב את ההליך, אלא על בית המשפט להיווכח כי הייתה נכונות מעין זו גם בעבר. נטל ההוכחה בעניין זה מוטל על מבקש העיכוב. בחינת נכונותו של מבקש עיכוב ההליכים לקיום הבוררות אינה טכנית, אלא מהותית, והיא נועדה לבחון את תום לבו ואת כוונותיו האמתיות של המבקש לאור מכלול נסיבות המקרה (וראו בספרו של ד"ר ישראל שמעוני- דיני בוררות- אופק חדש בבוררות (מהדורה שנייה מורחבת- 2014) בעמ' 137, להלן: "שמעוני"; וכן בה"פ (מחוזי ת"א) 26364-11-10 אופטיבייס בע"מ נ' אופטיבייס טכנולוגיות בע"מ (4.4.2011)).

כאשר צד להסכם בוררות מבקש באופן מפורש להתדיין בבוררות, אזי אם יסרב הצד השני- מבקש העיכוב- ייחשב הדבר כאי נכונות מצדו לקיים את ההליך:

"אין חובה שהמבקש יוכיח כי ביקש מהתובע, בעת פרוץ הסכסוך, להתדיין בבוררות. דין בכך שהתובע הוא שיוכיח כי ניסה ליזום בוררות והמבקש סירב או לא נענה לו. אם לא נענה המבקש לתכתובות המאיימות בפנייה לערכאות, שנשלחו אליו, ניתן ללמוד על אי נכונותו" (שמעוני שם בעמ' 139).

וכדברי השופט שמגר (בתוארו אז) בע"א 550/75 מורלי נ' בגון, פ"ד (2) 307 (1976):

"בית המשפט לא יעכב הליכים לבקשת נתבע אשר מבקש להסתמך על הסכם הבוררות, אם הלה התחמק לפני כן מקיום חלקו לשם זימון וקיום הבוררות או נקט בפעולות אחרות כדי לסכל מימושו של סעיף הבוררות. לענין זה יש לבחון במיוחד את תגובתו של צד כאמור לדרישות ולהתראות בעל-פה או בכתב שהופנו אליו...." (שם בעמ' 327).

10. ויפס הדברים לענייננו. המשיב פנה למבקש עוד ביום 25.10.2018 במכתב נושא כותרת: "הזמנה לבוררות- משרד עו"ד וולפסון ויינשטיין" במסגרתו התריע כי טרם שולם שכר טרחתו, ועל כן הוא מבקש לפעול בהתאם לסעיף 4 להסכם שכר הטרחה ולפנות לבוררות בעניין.

11. המבקש לא הגיב למכתב זה, מטוב ועד רע. למעשה, לא ניתנה תגובה מעם המבקש לפנייה זו עד למועד הגשת כתב התביעה והגשת בקשתו לעיכוב הליכים. טענתו כעת, כי היה מוכן ועדיין מוכן לקיים את הליך הבוררות היא בבחינת מס שפתיים, הנכתבת לצורך הבקשה כעת. בזמן אמת, המבקש התחמק מקיום חלקו לשם קיום הבוררות, והביע דעתו- הלכה ולמעשה- כי אין הוא מוכן לקיים את הליך בוררות.

12. לאור זאת, לא מצאתי כי המבקש הרים את הנטל המוטל עליו להוכיח כי אכן היה מוכן לקיים את הליך הבוררות, ובהתאם דין הבקשה להידחות.

13. אוסיף מעבר לדרוש, כי התנהלות המבקש מאז הגשת בקשתו ועד היום מעלה אף היא תמיהה בדבר מוכנותו ויכולתו לקיים הליך בוררות, הכרוך בהוצאות ועלויות לא מבוטלות. מאז הגשת הבקשה וחרף החלטת בית המשפט מיום 4.4.2021, המבקש לא הגיב לתגובת המשיב; בא כוחו ביקש להתפטר מייצוגו; ולא מונה בא כוח אחר. התנהלות זו, יחד עם העובדה (אשר לא הוכחה או נטען אחרת כנגדה) כי כבר נפסקו כנגד המבקש סכומים לא מבוטלים בהליכים אחרים, אף הם מעלים חשש כי אין המבקש יכול או מוכן לקיים הליך בוררות ומהווים אף הם משום טעם מיוחד כנגד עיכוב ההליכים והפניית ההליך לבוררות. אולם כאמור, דברים אלו נאמרים מעבר לדרוש, שכן מצאתי כי המבקש לא היה מוכן לקיים את הליך הבוררות בזמן אמת, אלא התחמק מקיומו, ועל כן דין הבקשה להידחות.

14. עם דחיית הבקשה, התיק ימשיך להתנהל בבית המשפט. ככל שמבקש הנתבע להגיש בקשת רשות להתגונן, **ניתנת ארכה להגשתה עד ליום 10.6.2021.**

בנוסף ונוכח הוראות [תקנה 53 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט](#)- 2018 באשר לפסיקת הוצאות כל בקשה, ובהעדר נימוקים מיוחדים לאי פסיקת הוצאות אלו, המבקש יישא בהוצאות המשיב בגין בקשה זו בסך של 1,000 ₪ אשר ישולמו למשיב בתוך 30 יום מהיום.

ת"פ ליום 13.6.2021.

המזכירות תשלח העתק מהחלטה זו למבקש בדואר רשום וכן תודיעו טלפונית.

ניתנה היום, כ"ח אייר תשפ"א, 10
מאי 2021, בהעדר הצדדים.

רונית אופיר 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)